

21 Φεβρουαρίου, 1996

[ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσείων,

v.

ΠΕΤΡΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΗ,

Εφεσίβλητου.

(Ποινική Έφεση Αρ. 6090).

Διάταγμα προσωποκράτησης — Αίτηση για παράταση — Το ερώτημα που τίθεται είναι κατά πόσο η παράταση της προσωπικής κράτησης του κατηγορουμένου είναι λογικά αναγκαία για την ολοκλήρωση του ανακριτικού έργου -- Το Εφετείο επικύρωσε την απόρριψη της αίτησης από το πρωτόδικο Δικαστήριο και αποφάνθηκε ότι δεν προβλήθηκαν νομιμοποιητικοί λόγοι για ανανέωση του διατάγματος. 5

Η αίτηση για προσωποκράτηση του υπόπτου-εφεσίβλητου αφορούσε τη διάπραξη σοβαρών αδικημάτων, μεταξύ των οποίων και η παράνομη κατοχή εκρηκτικής ύλης, πιστολιού, φυσιγγίων και ναρκωτικών. 10

Συνολικά ο ύποπτος παρέμεινε υπό κράτηση για 27 μέρες και ακολούθησε η 5η αίτηση, αντικείμενο της παρούσας έφεσης. 15

Το Εφετείο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι δεν μπορούσε να υπάρξει άλλη κατάληξη εν όψει των περιστάσεων υπό τις οποίες ζητήθηκε η παράταση του διατάγματος. 20

*Η έφεση απορρίπτεται.**Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:**Stamataris and Another v. Police (1983) 2 C.L.R. 107, 25**Aeroporos and Another v. Police (1987) 2 C.L.R. 232.*

Έφεση.

Έφεση από το Γενικό Εισαγγελέα κατά της απόφασης του
Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρινακος (Ν. Σάντης, Προσ. Ε.Δ.)
5 που δόθηκε στις 18 Δεκεμβρίου, 1995, με την οποία απορρίφθη-
κε αίτημα για προσωποκράτηση του υπόπτου Πέτρου Γιαννάκη.

Σ. Μάτσας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον
Εφεσεύοντα.

10

Κ. Ανδρέου, για τον Εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

15 ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο
δικαστής Νικήτας.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ: Δε θα καλέσουμε το δικηγόρο του εφεσίβλη-
του να απαντήσει. Στην προκείμενη περίπτωση εφεσιβάλλεται
20 απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρινακος, το οποίο
απέρριψε αίτηση προσωποκράτησης του υπόπτου-εφεσίβλητου
για σοβαρά πράγματι αδικήματα, μεταξύ των οποίων και η πα-
ράνομη κατοχή εκρηκτικής ύλης, πιστολιού, φυσιγγίων και επί-
σης ναρκωτικών.

25

Πρέπει να λεχθεί ότι προηγήθηκαν τέσσερις άλλες αιτήσεις.
Συνολικά ο ύποπτος - εφεσίβλητος παρέμεινε υπό κράτηση για 27
μέρες και ακολούθησε 5η αίτηση, η οποία είναι και το αντικείμε-
νο της έφεσης, για νέα προσωποκράτηση. Το δικαστήριο την
30 απέρριψε για τους λόγους που εξηγεί στην απόφασή του. Κρίθη-
κε, μεταξύ άλλων, ότι δε χρησιμοποιήθηκε σωστά ο χρόνος που
διέρρευσε μέχρι τότε.

Ο κ. Μάτσας μας ανέλυσε τα στοιχεία σε συνδυασμό με τις
35 ενέργειες της Αστυνομίας για να εισηγηθεί ότι έγινε καλή χρήση
του χρόνου που κορυφώθηκαν με τη λήψη 100 καταθέσεων.
Όντως στο σημείο αυτό δε θα συμφωνούσαμε με το πρωτόδικο
δικαστήριο ότι η Αστυνομία ουσιαστικά έχασε τον καιρό της.
Το πρόβλημα όμως εντοπίζεται αλλού. Κατά πόσον η παράτα-
ση της προσωπικής κράτησης του εφεσίβλητου ήταν λογικά ανα-
γκαία για την ολοκλήρωση του ανακριτικού έργου: Βλ. **Σταμα-
40 τάρης και Άλλος ν. Αστυνομίας** (1983) 2 Α.Α.Δ. 107, 114.

Είναι γεγονός ότι στην κύρια εξέταση του ο μάρτυρας της

Αστυνομίας, που ζήτησε την προσωποκράτηση, ανέφερε ότι έπρεπε να ληφθούν ακόμη 40 καταθέσεις και ότι συνεχίζονται περαιτέρω έρευνες για το περιεχόμενο δύο σημειωματαρίων με τηλέφωνα και ενός από δύο σχεδιαγραφήματα, που είχαν ανευρεθεί στο διαμέρισμα του υπόπτου.

5

Όμως στην αντεξέτασή του η εικόνα αλλάζει άρδην. Υπάρχει μία γενικότητα και ασάφεια, μία παντελής έλλειψη κατεύθυνσης στις ανακρίσεις που μόνο καταχρηστικά θα μπορούσε να παραταθεί η προφυλάκιση. Αναφέρουμε χαρακτηριστικά αποσπάσματα από την αντεξέταση:

10

“Α. Τα αδικήματα εξετάζονται σφαιρικά. Θα ληφθούν ακόμα 40 καταθέσεις. Η αναζήτηση συνεχίζεται σφαιρικά.

15

Ε. Από ποιούς θα τις πάρετε; Ξέρετε συγκεκριμένα; Υπάρχει συγκεκριμένη κατεύθυνση;

Α. Θα παρθούν γενικά. Δεν υπάρχουν συγκεκριμένα άτομα ή κατεύθυνση.

20

.....
Ε. Υπάρχουν κάποια συγκεκριμένα στοιχεία για τη συνωμοσία;

Α. Εξετάζουμε σφαιρικά το θέμα. Καμιά συγκεκριμένη κατεύθυνση δεν υπάρχει.

25

Ε. Υπάρχει κάτι το συγκεκριμένο για τις άλλες κατηγορίες;

Α. Όχι. Το όλο θέμα εξετάζεται σφαιρικά από τις καταθέσεις και τη μαρτυρία.”

30

Αργότερα η αντεξέταση εξελίχθηκε ως εξής, που δείχνει πάλιν την απουσία οποιασδήποτε προοπτικής:

35

“Ε. Υπάρχουν συγκεκριμένες κατευθύνσεις στις ενέργειες/πράξεις σας; Αν σας δοθεί το διάταγμα και βγείτε έξω, ξέρετε που θα πάτε, τι θα κάμετε;

Α. Όχι, δεν έχουμε καμιά συγκεκριμένη κατεύθυνση.

40

Ε. Υπάρχει κίνδυνος διαφυγής αυτού του ανθρώπου στην υπόθεση αυτή;

Α. Ο κίνδυνος υπάρχει πάντα, σε όλες τις σοβαρές υποθέσεις.

Ε. Σε αυτή την υπόθεση;

5 Α. Υπάρχει γενικά.”

Μας επισημάνθηκε ότι κατά την επανεξέτασή του ο μάρτυρας
είπε ότι η ανάγκη για νέες καταθέσεις πηγάζει από εκείνες τις
οποίες ήδη πήραν. Εν τοιαύτη περιπτώσει έπρεπε να ξέρει η
10 Αστυνομία προς ποία κατεύθυνση να στραφεί και ποιές ενέργει-
ες έπρεπε να είχε κάμει.

Είναι κατάδηλο ότι δεν προβλήθηκαν νομιμοποιητικοί λόγοι
για ανανέωση της προσωρινής κράτησης του εφεσίβλητου. Το
15 έργο μας, όπως επαναβεβαίωσε η νομολογία στην **Αεροπόρος
και Άλλος ν. Αστυνομίας** (1987) 2 Α.Α.Δ. 232, 233, περιορίζεται
στο να διαπιστώσουμε κατά πόσον η εκκαλούμενη απόφαση εί-
ναι λογική και επομένως δικαιολογημένη. Εδώ δεν μπορούσε να
υπάρχει, ενόψει των περιστάσεων υπό τις οποίες ζητήθηκε η πα-
20 ράταση του διατάγματος, άλλη κατάληξη.

Η έφεση απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.